

Drugshoofdstad èn speeltuin voor utopisten

Posted on 31 augustus 2019 by Syp Wynia

Het goede aan het alarmerende rapport van Pieter Tops en Jan Tromp over Europa's drugshoofdstad Amsterdam bestaat er uit, dat het werd geschreven in opdracht van burgemeester Femke Halsema (GroenLinks). Halsema is kennelijk niet van plan de ogen te sluiten, waar hele generaties politici dat voor haar wel deden.

Als er één zin uit het rapport is die blijft hangen, is het wel de uitspraak van 'een voormalige topambtenaar met tientallen jaren ervaring'. Die zei over het lakse drugsbeleid van de gemeente: 'Dat was in de jaren '90 al het geval. Men vindt handhaving rechts en daarom wordt het verwaarloosd. Maar handhaven doe je voor de kwetsbaren'.

In Amsterdam wordt merkwaardig omgesprongen met 'kwetsbaren'. De parkeertarieven worden zodanig hoog gemaakt – 7,50 per uur in het centrum – dat rijken voldoende parkeerplaats hebben omdat de kwetsbaren geen parkeerplaats meer kunnen betalen. De linkse afkeer van de auto en de progressieve behoefte aan duurzaamheid raakt niet de rijken, wel de armen.

Veel van de honderden bruggen in Amsterdam zijn slecht onderhouden. Deze keer niet omdat onderhoud van bruggen 'rechts' zou zijn, dat heet nu 'niet sexy'. Wat wel heel sexy was, is het Afval Energiebedrijf (AEB) dat ruim een decennium geleden ging draaien en zowel het Amsterdamse afval zou verbranden, voor groene stroom zou zorgen en tienduizenden huizen duurzaam zou verwarmen.

Het AEB ligt nu grotendeels stil, afval moet noodgedwongen naar elders of wordt (in het geval van rioolslib) in het Noordzeekanaal gedumpt. In plaats van AEB-warmte worden dieselaggregaten aan het werk gezet. De gemeente wil het noodlijdende AEB verkopen, maar zal daartoe bij moeten betalen. Een Amsterdams overheidsbedrijf als AEB is gedoemd te mislukken, al was het maar omdat het opgezadeld wordt met linkse, duurzame of andere kwetsbare idealen.

Het Afval Energie Bedrijf (AEB)

Amsterdam wordt al veel langer gedomineerd door politici die willen experimenteren met de grootste stad van het land. Amsterdam heeft meer gesubsidieerde 'sociale' huurwoningen dan enige andere stad – meer dan de helft – vermoedelijk zelfs in de wereld. Maar het college van B en W van GroenLinks, D66, PvdA en SP wil nog meer overheidsgreep op het wonen.

Ook wie niet in aanmerking komt voor een sociale woning moet in een overheidsgereguleerde huurwoning, vinden ze in Amsterdam. Daarbij worden echter zoveel eisen gesteld aan kandidaatbouwers (beleggers, pensioenfondsen) over huurprijs dan wel 'duurzaamheid', dat die er maar niet meer aan beginnen. Voorlopig eind van het liedje: de middenklasse kan niet in Amsterdam wonen.

De rijke stad heeft 40.000 mensen in de bijstand

Voor de onderklasse is Amsterdam makkelijk, zo niet onverschillig. Wie een urgentieverklaring heeft kan voor weinig geld in Amsterdam wonen en krijgt verder niet veel vragen. Terwijl Amsterdamse ondernemers nog harder schreeuwen om personeel dan de rest van het land, zitten er in Amsterdam als vanouds 40.000 mensen in de kaartenbakken van de bijstand, ongeveer een tiende van heel Nederland. Pas nu Den Haag dreigt met boetes wordt het college van B en W wakker.

Dat linkse college – 'kneiterlinks' volgens de vorige VVD-wethouder Eric van der

Burg – moet optornen tegen reeksen debacles, maar heeft liever oog voor symboolpolitiek. Zo wil Amsterdam klimaatkoploper zijn van Nederland, dat onder RutteDrie zelf al klimaatkoploper van de wereld wil zijn.

Wel windmolens bij Amsterdam, verderop niet

In 2030 wil PvdA-wethouder Sharon Dijksma alleen nog elektrische auto's in Amsterdam en in 2040 moet Amsterdam helemaal van het gas af zijn. Dat moet volgens het college onder meer 'uit solidariteit met Groningen' voorbijgaan aan het feit dat er overal ter wereld relatief schoon aardgas te koop is. Het plan is ook een illusie. Zowel vriend als vijand weten dat oud Amsterdam helemaal niet van het gas af kan. De eerste 'gasverboden' liepen door toedoen van bewoners trouwens al stuk bij de rechter.

Omdat GroenLinks sinds vorig jaar de grootste partij is in Amsterdam en daardoor ook zwaar doorweegt in Noord-Holland, mogen er van het provinciebestuur nu wel windmolens worden gebouwd. Maar de VVD is in Noord-Holland net zo groot, met als gevolg dat er wel windmolens in de natuurgebieden en polders ten noorden van Amsterdam worden gebouwd, maar niet in de dunbevolkte gebieden in het noorden van de provincie. En de inwoners van Amsterdamse wijken waar windmolens zijn gepland – Noord, Bijlmermeer – zitten niet bepaald te wachten op windmolens.

Illegalehotels vallen niet lekker

Die paradox doet zich meer voor, in de kneiterlinkse hoofdstad. GroenLinks-wethouder Rutger Groot Wassink is trots dat hij à raison van 11,5 miljoen euro per jaar 500 illegale buitenlanders mag opvangen, zoals zijn partij graag wilde. Maar toen hij de wijken inging om het blijde nieuws van de 'illegalehotels' te brengen, stuitte Groot Wassink steevast op een muur van verzet. Niet alle Amsterdammers zijn blij met het kneiterlinkse college, anderen zijn wel voor de opvang van illegalen als die hun burens maar niet worden.

Het weerhoudt het linkse college niet, meer symboolpolitiek te verspreiden. Eind juni besloot de gemeenteraad van Amsterdam om als gemeente excuses aan te bieden voor de slavernij (in Suriname vooral). Volgend jaar moet het al gebeuren.

Die excuses maken deel uit van de succestournee van Sylvana Simons van de eenmansfractie van Bij1. Sylvana haalde op het nippertje een restzetel in de

Amsterdamse raad, nadat eerder haar poging om in de Tweede Kamer te komen was mislukt. Maar als Sylvana Simons namen van straten wil herzien of Amsterdamse ambtenaren op 'witte' nederigheidscursus wil sturen krijgt ze steevast steun, van de coalitiepartijen èn van ChristenUnie, Partij voor de Dieren en Denk. Sylvana zet de toon in Amsterdam, met haar ene restzeteltje.

Olifantenpoep voor het klimaat

Het klimaatbeleid van Amsterdam wordt ook, net als landelijk, in de vorm gegoten van een 'klimaatakkoord', zoals met duurzame energie uit olifantenpoep van Artis. Het tekent de wereldwijde ambities van het gemeentebestuur.

Zou kwam SP-wethouder Laurens Ivens eind augustus met een 'voedselstrategie' en een 'eiwittransitie' die onderdeel moet worden van een aanpak van 'ons voedselsysteem' – onder meer om 'de CO2-uitstoot te verminderen'. Ivens flirt onder meer met 'het verbouwen van voedsel in de buurt, op eigen balkon of gezellig samen met de burens in de buurtmoestuin'.

Soms lijkt het, kortom, of de Kabouterbeweging van Roel van Duijn nooit uit de Amsterdamse politiek is vertrokken, maar de macht juist heeft overgenomen – zij het nu samen met Sylvana Simons. Maar ondertussen staat de afvalverbrander AEB vrijwel stil en lijkt het of de overdekte Zuidas (2 miljard euro) òf veel duurder wordt òf nooit wordt gebouwd. Belangrijkste obstakel: een peperdure overdekking van de zuidelijke rondweg om er een kinderboerderij en een parkje op te kunnen zetten.

Amsterdamse coffeeshop

De toeristenstroom naar de Amsterdamse coffeeshops – mede de basis onder de status van Amsterdam als narcostad – gaat ondertussen onverminderd door. Waar het gemeentebestuur zich – al sinds 2016, toen op initiatief van D66-wethouder Kajsa Ollongren – tegen verzet zijn de cruiseschepen die dicht bij de binnenstad aanleggen. De meer welvarende toeristen van die cruiseschepen – daar wil Amsterdam van af. Het slonzige toerisme dat Amsterdam als toeristenstad groot maakte wordt tot dusver weinig in de weg gelegd.

Amsterdam is zo'n ijzersterk merk, ook wereldwijd, dat zelfs amateurpolitici die denken dat de Nederlandse hoofdstad een soort speeltuin dan wel laboratorium is voor maatschappelijke experimenten Amsterdam niet kapot zullen krijgen. Maar

zonde is het wel, dat de politieke leiding van de grootste stad van het land zich richt op utopische illusies en ondertussen de almachtige drugsmaffia laat begaan, maar de middenklasse verjaagt.